

A (magyar) politikai diskurzus minősége

CSORDÁS NOÉMI

Bevezetés

A politikai diskurzust sokan és sokféleképpen kutatják, minden elemző rendelkezik egy saját diskurzus-értelmezéssel, ennek következtében a diskurzus-kutatás igen sokrétű. Ezek általában tartalmi szempontból vizsgálják a jelenséget, azonban a 2000-es évek elején felvetődött annak az igénye, hogy a diskurzust minőségi szempontból is elemezzék. Ennek első képviselői Steenbergben és társai voltak. Megalkották a Discourse Quality Indexet (a továbbiakban: DQI), amelyet több szerző is adaptált, kiegészített, átalakított. Az ilyen minőségi vizsgálatokat két csoportra oszthatjuk: amelyek a politikusi beszédekkel, illetve amelyek az állampolgári deliberrációval foglalkoznak. Jelen kutatás az előbbi műfajba tartozik.

Az általunk alkalmazott diskurzus-értelmezés ismertetésén keresztül jutunk el a kutatási kérdés meghatározásáig. Az ezután következő módszertani áttekintésben a gépi tanulás diskurzuselemzés során alkalmazható típusai kerülnek bemutatásra. Végezetül megismerkedhetünk a várható eredményekkel.¹

A tanulmány elsősorban azt kívánja megerősíteni, hogy hazai viszonylatokban is szükséges a politikai diskurzust minőségi szempontból vizsgálni. Ennek érdekében a DQI-t járható útnak tekinti, és további fejlesztését jelöli ki elsődleges célként.

Mi a (politikai) diskurzus?

Az egyik legelterjedtebb diskurzus-magyarázat Michel Foucault francia filozófus nevéhez fűződik. E szerint a diskurzus nem más, mint minden tárgy és egyén fő alkotóeleme. A nyelv, mint a diskurzus egyik összetevője, különleges módon szervezi meg a társadalmi valóságot, és ezáltal elősegíti a társadalmi gyakorlatot.² Ez egy olyan általános leírása a diskurzusnak, amely mögé a legtöbb társadalomtudós be tud állni. Ugyanakkor egy ilyen univerzális definíció nem fogja meg teljes egészében a jelenséget, amely mögött teljes konszenzus még ma sem alakult ki.

A diskurzus pontos jelentésének meghatározásához a 20. századba kell visszamennünk. A 20. század második felében a filozófiában végbemenő nyelvi fordulat gyökeresen megváltoztatta a társadalomtudományok világát. Ez egy olyan paradigmaváltást jelentett, amely szakított a nyelvet addig semlegesnek (és ezáltal a valóság igazságait tükröként megmutató eszköznek) tekintő hagyománnyal. Emiatt kezdték a nyelvet társadalmi használata közben vizsgálni.

¹ Az Innovációs és Technológiai Minisztérium ÚNKP-19-2 kódszámú Új Nemzeti Kiválóság Programjának szakmai támogatásával készült.

² FOUCAULT 1980.

A nyelv új színezetet kapott: az emberi cselekvések, a valóság formálójává és fő szervezőerejévé vált. A társadalomtudományok szerint így a jelenteseket már nem az egyes szavak hordozzák magukban, hanem a különböző normatívák, amelyek a beszédhez kapcsolódnak.

A diskurzus a társadalomtudományok alapfogalmává vált. A szó magyar jelentésköre igen tág. Jelenthet előadást, beszédet, közlést, szöveget. A diskurzus azonban nem korlátozódik pusztán a beszéd aktusára. John Austin brit filozófus szerint a nyelvtudomány egyik legégetőbb problémája a nyelv használatának elemzéseire vonatkozó elmaradottság. Austin 1955-ben bebizonyította, hogy vannak olyan kifejezések, amelyek már önmagukban is cselekvésként funkcionálnak.³ Ezzel véglegesen elvált egymástól a beszéd és a nyelv, és immár a beszédet mint sajátos törvényszerűségek mentén működő társadalmi jelenséget kezdték vizsgálni.⁴

Egyre többen kezdtek ilyen módon tekinteni a nyelvre, és különböző diskurzuselemző irányzatok alakultak ki még azelőtt, hogy tudományterületté tömörülhettek volna. Ezek alapvetően megegyeztek abban, hogy a beszédet (a diskurzust) társadalmi jelenséggként kell vizsgálni, azonban eltért a véleményük azzal kapcsolatban, hogy mit kell diskurzusnak tekinteni.

A diskurzus szövegbelisége

Paul Ricoeur 20. századi francia filozófus szerint az egyik legfontosabb kérdés a diskurzusok kapcsán talán azoknak a rögzítése. Ugyanis a beszélt dialógusokat általában írásban is rögzítik. A probléma akkor jelentkezik, amikor meg kell állapítanunk, hogy vajon tényleg azt rögzítették-e, ami az élőbeszédben elhangzott. „*A diskurzus nyelvészete más szabályokon nyugszik, mint a nyelvi rendszer nyelvészete*” – írja Ricoeur *A szöveg mint modell: a hermeneutikai megértés* című munkájában.⁵ E felismerés által, mint írja, lehetőség nyílt a diskurzus önálló nyelvi sajátosságainak, jellemzőinek megismerése. Ricoeur 4 ilyen jellemző vonást különböztet meg.

a. A diskurzus eseményjellege: mivel az élőszo elszáll, rögzíteni kell írásban, amennyiben azt akarjuk, hogy megmaradjon. Ricoeur számára azonban nyilvánvaló problémaként jelentkezik a kérdés, hogy az esemény rögzítésekor tulajdonképpen mit vagyunk képesek megragadni. Válasza az, hogy csupán az esemény jelentéstartalmát tudjuk megörökíteni, nem pedig a nyelvi esemény valóságát. A rögzítés által pedig csak ez a jelentéstartalom lehet a tudományos vizsgálat tárgya.

b. A diskurzus szubjektivitása: Ricoeur szigorúan elkülöníti a szóbeli és az írásbeli diskurzust. Élőbeszéd során ugyanis a beszélő akarata/szándéka olyan közel áll a mondandójának jelentéséhez, hogy a kettő szinte egybeesik. Az írott szöveg esetén a jelentés elválik a szerzőtől. A szöveg azonban így sem lesz

³ AUSTIN 1990.

⁴ SZABÓ 2003.

⁵ RICOEUR 2002 [1978], 61.

szerző nélküli. Ricoeur úgy véli, hogy a diskurzus jelentése csak írásban mutatható meg, amikor kikerül eredeti társadalmi helyzetéből, kivonja magát a különböző non-verbális jelek (gesztusok, mimikák, hangjelek stb.) sokaságából.

c. A diskurzus egy sajátos világot tükröző jellege: ez az élő diskurzusnak arra a jellegére utal, hogy a beszélő szófordulataival, a jól megválogatott szavakkal, gesztusokkal, kézmozdulatokkal a beszéd során folyamatosan kijelöli maga körül a világot és mondanivalójának értelmezési tartományát. Ezért kell leírni az elhangzott beszédet, mert akkor mindezek nélkül, a jelentést a maga valóságában lehet értelmezni. Ricoeur az írott szöveget fontosabbnak tartja a beszélt diskurzusnál.

d. A diskurzus közleménycsere-jellege: ez annyit jelent, hogy a diskurzusban mindig jelen kell lennie legalább még egy embernek. Ricoeur szerint ez a jellegzetessége a diskurzusnak az írásban történő rögzítése esetén. Az írott szövegben mutatkozik meg egyedül, hogy a szöveg lehet univerzális is, hiszen bárkire vonatkozhat, és bárkinek szólhat, aki az adott szöveget olvassa. Élőbeszéd esetében a beszéd csak a jelenlévőknek szól.⁶

A 21. századi diskurzus

Amíg a 20. század második felében a politikai diskurzus főként vitaként volt értelmezhető két vagy több politikus között,⁷ addig ez a 21. századra nagyban megváltozott. A politikai részvétel csökkenésével egyre kevesebben vesznek részt pártrendezvényeken, politikai/politikusi vitákon (ami önmagában is ritka jelenségéig kezd válni a mai Magyarországon). A politikusok beszédeire így egyre kevesebb lehetőség nyílik közvetlenül válaszolni. Ettől azonban a politikus által elmondott beszéd még politikai diskurzusnak minősülhet. Ricoeur is azt a feltételt szabja, hogy legalább még egy ember legyen jelen, amikor a beszéd elhangzik, hogy ezáltal az adott beszéd diskurzusnak minősüljön – azt azonban még ő sem teszi feltétellé, hogy annak az egy jelenlévőnek közvetlenül és azonnal válaszolnia kellene az elhangzottakra.

Teun A. van Dijk *Political Discourse and Ideology* című munkájában⁸ a politikai diskurzust meghatározó jellemzők leírását így kezdi: „*Az első megállapítás a politikai diskurzussal kapcsolatban az kell, hogy legyen, hogy az nem egy műfaj, sokkal inkább műfajok összessége, melyeket a politika társadalmi intézménye határol körbe. [...] Tehát, kormánytanácskozások, parlamenti viták, pártprogramok és politikusok beszédei mind a politikai műfajok közé tartoznak.*”⁹ A politikusok beszédét mint diskurzust több helyen is meghatározza

⁶ RICOEUR 2002 [1978].

⁷ A szerző szerint részben a deliberatív/diskurzív demokrácia-értelmezések következtében.

⁸ VAN DIJK 2000.

⁹ A szerző fordítása. Eredeti: „*The first observation that needs to be made about political discourse is that it is not a genre, but a class of genres defined by a social domain, namely that of politics. [...] Thus, government deliberations, parliamentary debates, party programs, and speeches by politicians, are among the many genres that belong to the domain of politics.*” (VAN DIJK 2000, 19).

van Dijk, például: „[...] *a politikai diskurzus számos formája önálló beszélőktől származik* [...]”¹⁰ Ezek mellett azonban felállít egy nagyon fontos feltételt a politikai diskurzussal szemben: a diskurzus akkor minősül politikainak, amennyiben a beszélő politikusként és intézményes keretek között adja elő beszédét.¹¹ Ebből megállapítható, hogy a diskurzust a kontextus teszi politikáivá. Ugyanis, amennyiben egy politikus magánemberként folytat beszélgetést, vagy például egy jótékonyasági eseményen mond beszédet, de nem politikusként, hanem magánemberként, akkor az nem minősül politikai diskurzusnak. A parlamentben folyó vita azonban, amely például az oktatás vagy az egészségügy reformjáról szól, minden esetben politikai diskurzus, hiszen a vitát hivatásos politikusok folytatják egy politikai intézmény (ez esetben a parlament) falain belül.

A diskurzus minősége

A kutatás gerincétül két tanulmány szolgált. Az egyik a Steenbergen és társai által 2003-ban írt *Measuring Political Deliberation: A Discourse Quality Index* című munka volt, amely elméleti támpontot képezett. A tanulmány szerzői arra keresik a választ, hogy vajon mérhető-e a diskurzus minősége. Habermas munkásságát vizsgálva arra a következtetésre jutnak, hogy igen. Ennek bebizonyítására létrehozzák a Discourse Quality Indexet, vagyis a diskurzus minőségi indexét (DQI). A brit alsóházban 1998. február 27-én folytatott vitában elhangzott beszédeket vizsgálták annak érdekében, hogy leteszteljék, működik-e a DQI.

A másik az Eleonore Fournier-Tombs által 2018-ban publikált *DelibAnalysis: understanding online deliberation through automated discourse quality analysis and topic modeling* című doktori disszertáció,¹² amely a gépi tanuláshoz mint eszközhöz, a beszédekre való alkalmazásában nyújtott segítséget. A vizsgálat egysége ebben az esetben az online térben használatos diszkurzív eszközök voltak: blogposztok, kommentek. A kutatás konkrétan kanadai, amerikai egyesült államokbeli és nagy-britanniai politikusok Facebook-bejegyzései, hivatalosan működtetett blogjaikon található bejegyzéseik alatt hagyott kommenteket elemzi. Egy olyan félautomatikus diskurzus elemzési rendszert igyekszik kialakítani, amely a gépi tanulás eszközének segítségével kisebb és nagyobb adatbázisok elemzésére egyaránt alkalmas. Elsődleges célja az online térben zajló diskurzus elemzése. Ezt nevezi a szerző DelibAnalysis-nek.

A beszédek elemzési szempontjai megfelelnek a Steenbergen-tanulmányban felvázoltaknak. E szerint a beszédeket 6 különböző kategóriába osztjuk, mindegyik rendelkezik alkategóriákkal, amelyek alapján a beszédeket pontozzuk. Összesen 13 pont érhető el. Amennyiben egy beszéd összpontszáma

¹⁰ A szerző fordítása. Eredeti: „[...] *many forms of political discourse is produced by individual speakers* [...]” (VAN DIJK 2000, 17).

¹¹ VAN DIJK 2000, 20.

¹² FOURNIER-TOMBS 2018.

0 és 5 között van, alacsony minőségű a diskurzus, 6–10 között átlagos, 11–13 között magas. A kategóriarendszer, illetve a hozzá tartozó pontrendszer a következő:

- a. *Részvétel*: arra vonatkozik, hogy a beszélőt beszéd közben félbeszakították-e
 - 0: A beszélőt félbeszakították (taps, bekiabálás, bekérdezés stb.).
 - 1: Lehetséges a normális részvétel, a beszélő megszakítás nélkül tudott szónokolni.

- b. *Indoklás szintje*: A beszédben megjelölt kérések, ötletek, feladatok indoklásának szintjét jelöli. Azt értékeljük, hogy a beszélő milyen mélységig indokolja meg követeléseit.
 - 0: Nincs indoklás – elmondja, hogy x dolgot meg kell csinálni, de nem ad rá magyarázatot.
 - 1: Alsóbbrendű indoklás – felvet egy kérdést (x), és ad egy indoklást is (y), de a kettőt nem köti össze. Ezt a kódot kapja egy beszéd akkor is, ha a beszélő példával illusztrálja mondanivalóját.
 - 2: Megfelelő indoklás: Van kapcsolat x kérdés és y indoklás között.
 - 3: Kifinomult indoklás: Amennyiben egy beszédben szereplő egy kérdéshez legalább két indoklás tartozik; illetve, ha két vagy több kérdéshez legalább egy-egy indoklás köthető.

- c. *Tartalom indoklása*: Arra vonatkozik, hogy a beszédben felvázolt feladat kinek az érdekeit szolgálja.
 - 0: Explicit kijelentés a csoportérdekekre vonatkozóan – ha a beszéd egy vagy több csoportot említ.
 - 1: Semleges kijelentés – nincs konkrét említés sem csoportokra, sem a közjóra vonatkozóan.
 - 2: Közjóra vonatkozó kijelentés – minden olyan beszéd, amelyben a megoldandó feladat a közjó érdekeit szolgálja. Ezt a kódot kapja a beszéd akkor is, ha az a magyarok érdekeire, nemzeti érdekekre vonatkozik.

- d. *Tisztelet*: A beszédben említett csoportok, politikai és gazdasági szereplők, a megvalósítandó feladat iránti tisztelet.
 - 0: Nincs tisztelet – azok a beszédek kapják, amelyek csak negatív kijelentéseket tartalmaznak.
 - 1: Implicit tisztelet – amikor a beszéd sem negatív, sem pozitív kijelentéseket nem tartalmaz.
 - 2: Explicit tisztelet – amennyiben a beszéd legalább 1 pozitív kijelentést tartalmaz, akkor is, ha vannak benne negatívak is.

- e. *Ellenérvek*: A megoldandó feladattal, kéréssel, követeléssel szembeni ellenérvek, amelyeket a beszéd felvázol.
- 0: Az ellenérveket figyelmen kívül hagyja.
 - 1: Az ellenérveket figyelembe veszi, de leminősíti.
 - 2: Az ellenérveket figyelembe veszi, de semleges velük kapcsolatban.
 - 3: Az ellenérveket figyelembe veszi és a súlyuknak megfelelően kezeli.
- f. *Konstruktív politika*: A beszélő beszéd során elfoglalt pozíciójára/álláspontjára vonatkozik.
- 0: Pozicionális politika – a beszélő „ül” a pozícióján. Nem hajlandó kompromisszumra.
 - 1: Alternatív javaslat – a beszélő tesz egy javaslatot, amely ugyan nem köthető szorosan az adott témához, de egy másik témában fontos lehet.
 - 2: Közvetítő javaslat – olyan közvetítő javaslat, amely az adott témához szorosan kapcsolódik, és amely alternatívát jelenthet az esetlegesen felmerülő konfliktus megoldására.¹³

Eléonore Fournier-Tombs *DelibAnalysis: understanding online deliberation through automated discourse quality analysis and topic modeling* című munkája két szempontból is hasznos volt a kutatásom során. Egyrészt, mert újabb mélységet ad a Steenbergen-tanulmánynak azzal, hogy az eredményeket csoportosítja is: az egyes kategóriák szerint pontozza a beszédet, majd a pontokat összesíti és az összpontszám alapján csoportba sorolja a beszédet (0–5 pont között alacsony minőségű, 6–10 pont között normális minőségű, 11–13 pont között magas minőségű a beszéd). Másrészt pedig az általa elemzett blogposztokat és Facebook-kommenteket gépi tanulás segítségével pontozza, a DQI kategóriák alapján. A kutatás során én magam is gépi tanulást alkalmazok, amelyhez Fournier-Tombs átalakított kódját használom.¹⁴

A kutatási kérdés

A magyar politikatudományi irodalomban számos olyan szerzővel találkozunk, akik valamilyen módon a magyar politikusok beszédeivel foglalkoznak. Általában tartalmi szempontból vizsgálják ezeket a diskurzusokat. A diskurzus minőségére vonatkozóan is mindössze egy tanulmány született az elmúlt néhány évben, ez Schlemmer Éva és a Budapesti Corvinus Egyetem kutatóinak munkája.¹⁵ Ez azonban nem politikusi diskurzussal, hanem a deliberatív

¹³ STEENBERGEN et al. 2003, 27–30.

¹⁴ Az eredeti kód Eléonore Fournier-Tombs tulajdona, Licence: Attribution-NonCommercial-ShareAlike CC BY-NC-SA – <https://creativecommons.org/licenses/by-nc-sa/4.0/> (Letöltés: 2020.05.07.). A változtatások a kód kutatási korpuszra történő adaptálása érdekében történtek, a módosításokat Pintér Krisztián végezte.

¹⁵ SCHLEMMER 2018.

demokrácia irányából megközelített állampolgári diskurzussal kapcsolatban végzett vizsgálatokat.

A kutatás célja ennek az úrnek a lehetőségekhez mérten történő betöltése. A megvalósítandó kutatás középpontjában Orbán Viktor beszédei állnak. A fő kérdés az, vajon milyen minőségűek ezek a beszédek (összességében pedig a teljes Orbán-diskurzus). Vizsgálat alá kerülnek a 2014–2018 közötti, valamint a 2018-as országgyűlési választásokat megelőző kampányidőszak beszédei. Arra keressük a választ, mutatkozik-e minőségbeli különbség a kormányon töltött „nyugalmi időszak” és a kampányidőszak beszédei között.

Módszertan

A kutatás elsődleges módszere egy „kézi kódolós” rendszer. Ennek lényege, hogy az előzőekben felvázolt DQI-kategóriák alapján pontozzuk a kutatási korpuszt képező Orbán-beszédeket. A szövegek minél pontosabb besorolásához egy kódkönyvet használunk, amely tartalmazza az adott kódra vonatkozó legfontosabb jellemzőket. Miután egy beszédet pontoztunk a különböző kategóriák alapján, a pontokat összeadjuk, majd az összpontszám alapján kerül a beszéd az alacsony ($0 < 5$), normál ($6 < 10$) vagy magas ($11 < 13$) minőségű diskurzus kategóriába.

A nagyobb mértékű pontosság és objektivitás érdekében ezt a módszert kiegészítettük a gépi tanulás eszközével. A világban hatalmas mennyiségű adattal rendelkezünk, amelyeket önmagukban gyakran nem tudunk értelmezni. A gépi tanulás lényege, hogy ezeket az adatokat tudássá alakítsa. A gépi tanulás algoritmusába tápláljuk az adatokat, a gép pedig elemzi azokat, felfedezi a köztük lévő kapcsolatokat és értelmezi számunkra az információt. Rendkívül hasznos olyan helyzetekben, amikor a tömörített mennyiségű információt „kézzel” nehéz és időigényes lenne rendezni, elemezni.

A gépi tanulásnak alapvetően három fajtáját különböztetjük el. A felügyelt tanulás (supervised learning) során a gép egy olyan adatsoron tanul, amelyhez előzőleg már hozzárendeltük az elvárt eredményeket és az eredmények kiszámításához szükséges közvetlen információkat. A felügyelet nélküli tanulás (unsupervised learning) esetében a gép nem rendelkezik előzetes információkkal a feladat helyes megoldására vonatkozóan. A tanulás során önmagának kell meghatároznia azokat a közös vonásokat az adatok között, amelyek alapján csoportokba rendezhetők. A félig felügyelt tanulás (semisupervised learning) a fenti két módszert egyesíti: egyaránt használ előre címkézett és nem címkézett adatokat, amelyek alapján jóslásokat tud készíteni. A kutatás során az utóbbit alkalmazzuk.

Első lépésként kiválasztásra kerülnek a beszédek, majd ezek egy részét kézzel kódolom a DQI-kódkönyv segítségével. Ezután ezeken az előre kódolt beszédeken a számítógépes algoritmus megtanulja a pontozást. Ezt követően az előre le nem kódolt beszédeket tápláljuk be a gépbe, amely lekódolja őket. A kézi és a gépi kódolás eredményét összevetve születnek meg a végleges eredmények.

Várható eredmények

A tanulmány célja elsősorban annak megfigyelése, hogy a DQI alkalmas-e a magyar politikai diskurzus minőségi elemzésére. A dolgozatban leírtak a kutatás elméleti alapját képezik. A szakirodalomban leírtakat és a későbbi kutatás célját figyelembe véve születtek meg a következő elvárások.

A kézi kódolás során nem túl magas, a normál minőségű diskurzus kategóriába tartozó beszédek beazonosítására számítunk. Ennek alapját a kódkönyv kategóriáinak, illetve az Orbán beszédek ismerete képezik. A kampányidőszak beszédeinek összpontszámai várhatóan magasabbak lesznek, mint a „nyugalmi időszak” beszédeié. Ennek okát a beszédek eltérő jellegében kereshetjük.

A gépi kódolás várható eredményeit nehezebb meghatározni. Egyrészt nem tudhatjuk, elegendő lesz-e a betáplált korpusz egy megbízható eredmény megszületéséhez. Másrészt a végeredmény pontossága nagyban függ a kézi kódolás pontosságától. Az eredmények megszületése után lesz csak lehetőség a modell pontosítására.

Irodalom

AUSTIN 1990 = Austin, J.: *Tetten ért szavak*. Budapest : Akadémiai Kiadó, 1990.

FOUCAULT 1980 = Foucault, M.: *Power/knowledge: Selected interviews and other writings 1972–1977*. New York : Pantheon, 1980.

FOURNIER-TOMBS 2018 = Fournier-Tombs, E.: *DelibAnalysis: understanding online deliberation through automated discourse quality analysis and topic modeling*. Université de Genève, 2018. DOI: 10.13097/archive-ouverte/unige:112458.

RICOEUR 2002 [1978] = Ricoeur, P.: A szöveg mint modell: a hermeneutikai megértés. Fordította Szabó Márton. *Szociológiai Figyelő* 1–2 (2002) 60–76.

SCHLEMMER 2018 = Schlemmer É.: Mérhető-e a diskurzus minősége? *Jel-kép. Kommunikáció, közvélemény, média* 2018/3 (2018) 94–123.

STEENBERGEN et al. 2003 = Steenbergen, M. – Bächtiger A. – Spörndli, M. – Steiner, J.: Measuring Political Deliberation: A Discourse Quality Index. *Comparative European Politics* 2003/1 (2003) 21–48.

SZABÓ 2003 = Szabó M.: *A diszkurzív politikatudomány alapjai*. Budapest : L'Harmattan Kiadó, 2003.

VAN DIJK 2000 = van Dijk, T.: Political discourse and ideology. In: Lorda C. U. – Ribas, M. (eds.): *Anàlisi deldiscurs polític*. Barcelona : Universitat Pompeu Fabra, IULA, 2000, 15–34.

The quality of (the Hungarian) political discourse

NOÉMI CSORDÁS

The paper aims to clarify the meaning of political discourse in light of Michel Foucault's, Paul Ricoeur's and Teun A. Van Dijk's works. According to them, discourse is the main component in one's existence, something that none of us can escape. Discourse is a two-sided process, in which there has to be a speaker and a receiver. Political discourse is a phenomenon in which the speaker needs a political-institutional background, a political theme and has to appear as a politician.

The research focuses on Viktor Orban's political speeches from 2014 (his 2nd inauguration) to 2018 (parliamentary elections). We can divide this timeframe into two sections: June 2014 – February 2018, the „peaceful period” and February 2018 – April 2018, the campaign period. The goal of the research was to determine whether there was a difference in the quality of the political discourse in these two periods.

In order to establish the quality of the discourse, we applied the Discourse Quality Index developed by Steenbergen and others. We supplemented the DQI-method with machine learning in order to make the coding process faster and more reliable. For this, we used Fournier-Tombs' DelibAnalysis tool. Our model is still under development, our results will be published later.